

Torek, 10. marca 2009

Skupni evropski azilni sistem

P6_TA(2009)0087

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 10. marca 2009 o prihodnosti skupnega evropskega azilnega sistema (2008/2305(INI))

(2010/C 87 E/03)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 63(1) in (2) Pogodbe ES,
- ob upoštevanju Listine Evropske unije o temeljnih pravicah,
- ob upoštevanju Ženevske konvencije iz leta 1951 o statusu beguncev in dodatnega protokola iz leta 1967 k tej konvenciji,
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 343/2003 z dne 18. februarja 2003 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za azil, ki jo v eni od držav članic vloži državljan tretje države ⁽¹⁾ („Dublinska uredba“),
- ob upoštevanju Direktive Sveta 2003/9/ES z dne 27. januarja 2003 o minimalnih standardih za sprejem prosilcev za azil ⁽²⁾ („direktiva o sprejemu“),
- ob upoštevanju Direktive Sveta 2005/85/ES z dne 1. decembra 2005 o minimalnih standardih glede postopkov za priznanje ali odvzem statusa begunca v državah članicah ⁽³⁾ („direktiva o azilu“),
- ob upoštevanju Direktive Sveta 2004/83/ES z dne 29. aprila 2004 o minimalnih standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da se jim prizna status begunca ali osebe, ki iz drugih razlogov potrebuje mednarodno zaščito, in o vsebini te zaščite ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju poročila Komisije o uporabi Direktive 2003/9/ES z dne 27. januarja 2003 o minimalnih standardih za sprejem prosilcev za azil (KOM(2007)0745),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 14. aprila 2005 o Lampedusi ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 6. aprila 2006 o položaju beguncev na Malti ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 21. junija 2007 o azilu: sodelovanje v praksi in kakovost odločanja na področju skupnega evropskega azilnega sistema ⁽⁷⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 2. septembra 2008 o oceni dublinskega sistema ⁽⁸⁾,
- ob upoštevanju poročil Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve o obiskih v različnih centrih za pridržanje, da bi se preverili pogoji sprejema,

⁽¹⁾ UL L 50, 25.2.2003, str. 1.

⁽²⁾ UL L 31, 6.2.2003, str. 18.

⁽³⁾ UL L 326, 13.12.2005, str. 13.

⁽⁴⁾ UL L 304, 30.9.2004, str. 12.

⁽⁵⁾ UL C 33 E, 9.2.2006, str. 598.

⁽⁶⁾ UL C 293 E, 2.12.2006, str. 301.

⁽⁷⁾ UL C 146 E, 12.6.2008, str. 364.

⁽⁸⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0385.

Torek, 10. marca 2009

- ob upoštevanju sodbe Sodišča Evropskih skupnosti z dne 6. maja 2008 v zadevi C-133/06 Evropski parlament proti Svetu Evropske unije ⁽¹⁾, o tožbi za razveljavitev direktive o azilu, predvsem za razveljavitev določb direktive o postopku sprejetja in spremembi skupnih najosnovnejših seznamov varnih držav članic,
 - ob upoštevanju Evropskega pakta o priseljevanju in azilu, ki ga je Evropski svet sprejel 16. oktobra 2008 in katerega četrti cilj je „zgraditi Evropo azila“,
 - ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve ter mnenja Odbora za razvoj (A6-0050/2009),
- A. ker so zakonodajni instrumenti prve faze vzpostavitve skupnega evropskega azilnega sistema omogočili sprejetje skupnih minimalnih standardov, ne pa tudi enakih pogojev dostopa do zaščite na celotnem ozemlju EU, zaradi česar še vedno prihaja do naknadnega gibanja in večkratnih prošenj,
- B. ker utegnejo biti zaradi meril o državi prvega vstopa v okviru dublinskega sistema nekatere države članice, zlasti tiste, ki so na zunanji meji EU, nesorazmerno obremenjene zgolj zaradi svoje izpostavljene geografske lege, in ker ima to škodljive posledice tako za države članice kot za prosilce za azil,
- C. ker ocena dublinskega sistema Komisije razkriva, da je moralo leta 2005 trinajst mejnih držav članic obravnavati rastoče izzive, ki izhajajo iz dublinskega sistema,
- D. ker Komisija v svojem poročilu o oceni direktive o sprejemu navaja resne težave pri izvajanju direktive, zlasti v zaprtih centrih in na tranzitnih območjih, kar so lahko med svojimi številnimi obiski neposredno ugotovile parlamentarne delegacije,

Splošne ugotovitve

1. ugotavlja, da je v zadnjem letu po vsem svetu število beguncev naraslo na več kot 12 milijonov, število notranje razseljenih oseb pa na 26 milijonov; v zvezi s tem podpira vzpostavitev skupnega evropskega azilnega sistema in pozdravlja načrt azilne politike, ki ga je pripravila Komisija in služi kot načrt za dokončanje skupnega evropskega azilnega sistema;
2. obžaluje, da se zaradi spremembe pravne podlage, do katere bo prišlo z začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe, načrtuje odložitev roka za dokončanje druge faze skupnega evropskega azilnega sistema – ki naj bi odpravila neprimerne razlike med azilnimi sistemi držav članic – v leto 2012;
3. opozarja, da stopnje priznavanja kandidatov za status begunca za državljane nekaterih tretjih držav nihajo od približno 0 % do 90 % med državami članicami;
4. poudarja, da mora uskladitev standardov za skupni azilni postopek in enoten azilni status privedi do visoke ravni zaščite v celotni EU ter ne sme temeljiti na najmanjšem skupnem imenovalcu, saj tako skupni azilni sistem ne bi imel dodane vrednosti;
5. obžaluje, da je bil koncept instituta azila, ki je pomemben del demokracije in zaščite človekovih pravic, v zadnjih letih resno spodkopan; ponovno poudarja potrebo po polnem spoštovanju pravic in potreb prosilcev za azil ter načela nevračanja;

⁽¹⁾ UL C 158, 21.6.2008, str. 3.

Torek, 10. marca 2009

6. opozarja, da bi morala EU na zunanjih mejah zagotoviti mehanizme za prepoznavanje prosilcev za azil in omogočiti osebam, ki imajo pravico do mednarodne zaščite, dostop do njenega ozemlja, tudi v okviru dejavnosti nadzora svojih zunanjih meja;
7. pozdravlja dejstvo, da je Komisija opredelila dostop do zaščite osebam, ki jo potrebujejo, kot enega od poglavitnih ciljev skupnega evropskega azilnega sistema;
8. poziva Evropsko agencijo za upravljanje in operativno sodelovanje na zunanjih mejah držav članic Evropske Unije (Frontex), naj zagotovi natančne podatke o številu prosilcev za azil, ki so bili kot taki prepoznani med njenimi operacijami, in o usodi oseb, ki so bile med temi operacijami prestrežene in vrnjene v državo tranzita ali izvora; poziva Komisijo, naj predloži predlog za revizijo mandata agencije Frontex, da se izrecno navede, da so vprašanja zaščite in človekovih pravic sestavni del upravljanja zunanjih meja EU;
9. pozdravlja dejstvo, da Komisija priznava potrebo po zagotavljanju skladnosti z drugimi politikami, ki vplivajo na mednarodno zaščito; zato poziva Komisijo, naj podpre in sproži pobude za revizijo in prilagoditev vseh politik in postopkov za upravljanje meja, kot sta agencija Frontex in evropski sistem nadzora meja (EUROSUR), da se beguncem zagotovi dostop do zaščite v EU in se na zunanjih mejah EU doseže polno spoštovanje načela nevračanja; poleg tega poudarja, da je dolžnost nudenja pomoči, kakor je zapisana v Konvenciji Združenih narodov o mednarodnem pomorskem pravu (UNCLOS), pravno zavezujoča za države članice, EU in agencijo Frontex;

Izboljšanje obstoječe zakonodaje

10. pozdravlja dejstvo, da je Sodišče v prej omenjeni sodbi C-133/06 razveljavilo odstavka 1 in 2 člena 29 ter odstavek 3 člena 36 direktive o azilu, ki sta obravnavala sprejetje in spremembo skupnega najosnovnejšega seznama varnih držav izvora ter skupnega seznama varnih tretjih držav;
11. pozdravlja pozitivne izkušnje v nekaterih državah članicah, kjer se prosilce za azil – po predložitvi njihove prošnje za mednarodno zaščito – sprejme v ustanove, ki so odprte in v celoti vključene v lokalne skupnosti;
12. meni, da so prosilci za azil ranljive osebe, za katere je treba zagotoviti primerne pogoje za sprejem; opozarja, da zaporniško okolje v nobenem primeru ne more pomagati pri premagovanju travmatičnih izkušenj, ki so jih preživeli v državah izvora ali med potjo v Evropo;
13. pozdravlja določbe, omenjene v zadnjih predlogih Komisije, da države članice osebe ne bodo pridržale samo zato, ker je zaprosila za mednarodno zaščito; meni, da se prosilcev za azil, glede na njihov izrazito ranljiv položaj, načeloma ne bi smelo pridržati;
14. obžaluje, da se prosilce za azil po nezakonitem vstopu na ozemlje v več državah članicah še vedno pridržijo, in zato pozdravlja vključitev postopkovnih jamstev v zvezi s pridržanjem v direktivo o sprejemu; v zvezi s tem meni, da bi moralo biti pridržanje prosilcev za azil možno le v zelo jasno določenih izjemnih okoliščinah in da bi morali za takšno pridržanje veljati načeli nujnosti in sorazmernosti, tako glede načina kot glede namena takšnega pridržanja; meni tudi, da bi moral imeti prosilec za azil, če je pridržan, pravico do pravnega sredstva pred nacionalnim sodiščem;
15. meni, da je treba natančneje opredeliti področje uporabe nove direktive o sprejemu, da se vanjo zajamejo centri za pridržanje, tranzitna območja, postopki na meji in osebe, premeščene v skladu z dublinskim sistemom;

Torek, 10. marca 2009

16. pozdravlja, da je v direktivi o sprejemu vzpostavljen formalni sistem za takojšnje prepoznavanje ranljivih oseb, zlasti mladoletnikov brez spremstva, starejših oseb, ki so odvisne od pomoči drugih, invalidov, nosečih žensk, staršev samohranilcev z otroki in oseb, ki so bile žrtve travmatičnih izkušenj (mučenje, posilstvo ter psihično, fizično in spolno nasilje);

17. meni, da bi bilo treba oblikovati enoten postopek vlaganja prošenj za azil in enotne standarde za pridobitev statusa begunca ali statusa osebe, ki potrebuje mednarodno zaščito, pri čemer bi ti zajemali vse prošnje za „mednarodno zaščito“ (status begunca, subsidiarna in začasna zaščita);

18. pozdravlja načrt Komisije, da natančneje opredeli pogoje za odobritev subsidiarne zaščite, in predvsem njen predlog, da se ponovno preuči raven pravic in ugodnosti, ki se zagotovi upravičenim do tovrstne zaščite; to bi moralo zagotoviti večjo enakopravnost obravnave na višji ravni;

19. pozdravlja namero Komisije, da spremeni direktivo o azilu, in poudarja, da bi moral enotni azilni postopek zagotavljati jasne, enotne in razumne časovne okvire, v katerih bi organi odločali o prošnji za azil, s čimer bi se izognili dolgim in neupravičenim čakalnim dobam, ki imajo lahko negativne posledice za zdravje in dobro počutje prosilcev za azil; ponovno poudarja, da je treba o dodelitvi statusa begunca ali nadomestne zaščite vedno odločati za vsak primer posebej in da to odločanje nikoli ne sme biti omejeno na splošene ocene (npr. na podlagi državljanstva) ali izpolnjevanja pogojev (npr. v zvezi z razmerami glede človekovih pravic v državi izvora);

20. meni, da bi bilo priporočljivo zbrati informacije o državah izvora, ki so na voljo različnim državam članicam, in spodbuja Komisijo, naj okrepi svoja prizadevanja za vzpostavitev skupne baze podatkov; poudarja, da bi zbiranje in predložitev informacij o državah izvora ter upravljanje portala morali zagotoviti, da se vključijo poročila različnih priznanih strokovnjakov iz posameznih držav, da so informacije javno dostopne in ločene od tistih, ki jih uporabljajo nosilci odločitev (da ostanejo nepristranske in se izognejo političnemu vplivu), ter da se pri zbiranju podatkov o izvornih državah vzpostavi pravično ravnovesje med vladnimi, nevladnimi in mednarodnimi viri;

21. pozdravlja prenovno Dublinske uredbe in predlagane določbe o mehanizmu za prekinitev premeščanja v skladu z dublinskim sistemom, če bi obstajali pomisleki, da bi ta premeščanja utegnila prosilcem preprečiti uživanje ustreznih standardov zaščite v odgovornih državah članicah, zlasti kar zadeva pogoje za sprejem in dostop do azilnega postopka, pa tudi v primerih, ko bi ta premeščanja povečala obremenitev držav članic, ki se soočajo z nesorazmernim pritiskom, predvsem zaradi njihove geografske lega ali demografskih razmer; vseeno poudarja, da bi te določbe nazadnje predstavljale politično izjavo in ne bi bile učinkovit instrument za resno podporo državam članicam, če ne bi prišlo do uvedbe dvojnega obvezujočega instrumenta za vse države članice, ki bi zagotavljal naslednje:

(a) napotitve uradnikov iz drugih držav članic pod okriljem evropskega urada za podporo prosilcem za azil, da bi pomagali tistim državam članicam, ki se soočajo s posebnimi in težavnimi razmerami;

(b) shemo za premestitve upravičencev do mednarodne zaščite iz držav članic, ki se soočajo s posebnimi in težavnimi razmerami, v druge države, ob posvetovanju z Uradom visokega komisarja Združenih narodov za begunce in s pristankom upravičencev;

22. meni, da bi morali imeti prosilci za azil na podlagi spremenjene Dublinske uredbe pravico, da se pritožijo na odločitev o premestitvi, in da bi takšna pritožba sodišča obvezovala, da po uradni dolžnosti preučijo potrebo po začasni prekinitvi izvajanja odločitve o premestitvi;

Upravne strukture

23. odločno podpira ustanovitev evropskega urada za podporo prosilcem za azil, ki bi moral tesno sodelovati z Uradom visokega komisarja Združenih narodov za begunce in z nevladnimi organizacijami, ki se posebej posvečajo vprašanju azila;

Torek, 10. marca 2009

24. meni, da bi morala biti ena od nalog evropskega urada za podporo prosilcem za azil natančno analizirati preostale razlike med nacionalnimi azilnimi sistemi in tako prispevati k njihovemu izboljšanju;

25. meni, da bi morale dejavnosti evropskega urada za podporo prosilcem za azil vključevati razvoj smernic za podporo natančnejšemu ocenjevanju prošelj za azil, spodbujanje izmenjave dobre prakse, spremljanje izvajanja in uporabe ustrezne zakonodaje EU (podpora Komisiji pri opravljanju njene vloge varuha Pogodb);

26. meni, da bi bilo treba praktično razmisliti o nadaljnji obravnavi tistih, ki so bili zaradi zavrnitve njihove prošnje za zaščito vrnjeni v državo izvora ali odhoda;

27. odločno poziva Komisijo, naj si še naprej prizadeva za vzpostavitev skupnega evropskega programa za usposabljanje na področju azila, glede na to, da je kakovost sprejetih odločitev na tem področju neposredno povezana s kakovostjo usposabljanja in informiranja tistih, ki sprejemajo odločitve na nacionalni ravni; meni, da bi posvetovanje o pripravi programov usposabljanja z organizacijami civilne družbe, ki so posebej dejavne na tem področju, zagotovilo učinkovitost v teh zadevah;

28. meni, da bi morali imeti vsi nosilci odločanja enak dostop do strokovno in objektivno preverjenih informacij o državi izvora, kar je bistveno orodje za azilne organe in prizivna sodišča ter prosilce za azil, ki se zanašajo na to, da jim bodo te informacije v pomoč pri preverjanju njihove prošnje za mednarodno zaščito;

29. poudarja, da bi morali organi oblasti med obdobjem čakanja upoštevati različne potrebe prosilcev za azil, ki so v bolj ranljivem položaju, kot so otroci, invalidi in ženske, ter zagotoviti potrebno infrastrukturo;

Vključevanje upravičencev do mednarodne zaščite

30. priznava pomen vključevanja upravičencev do mednarodne zaščite, kar zadeva demokracijo, varnost in gospodarske vidike;

31. obžaluje, da pravila o določitvi države, odgovorne za pregled prošnje za azil, ki jih določa Dublinska uredba, ne upoštevajo želje prosilca, in meni, da bi se morala pri tem določanju nekatera merila glede družinskih, kulturnih in jezikovnih vprašanj bolj upoštevati, da se spodbudi vključevanje prosilcev za azil;

32. poziva Svet, naj doseže dogovor o razširitvi področja uporabe Direktive Sveta 2003/109/ES z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas ⁽¹⁾, da bi ta zajemala tudi begunce in upravičence do subsidiarne zaščite;

33. pozdravlja predlog Komisije iz direktive o sprejemu, da se prosilcem omogoči lažji dostop do trga dela, glede na to, da je njihova vključitev v poklicno življenje bistven pogoj za njihovo integracijo v državo članici gostiteljici ter pomaga tudi pri razvijanju spretnosti, ki so koristne tako v času bivanja v državi članici gostiteljici kot v primeru vrnitve v državo izvora;

34. meni, da bi moral azilni sistem pri določanju odgovorne države članice olajšati vključevanje tako, da bi poleg drugih elementov upošteval socialno, kulturno in jezikovno ozadje ter priznaval končan študij, poklicne kvalifikacije in usposobljenost prosilcev za azil, ki ustrezajo gospodarskim potrebam države članice gostiteljice;

⁽¹⁾ UL L 16, 23.1.2004, str. 44.

Torek, 10. marca 2009

35. priporoča, da se ne razlikuje med pravicami beguncev in pravicami upravičencev do subsidiarne zaščite; zlasti poudarja, da je treba izboljšati dostop upravičencev do subsidiarne zaščite do socialnih in ekonomskih pravic, saj je to bistvenega pomena za njihovo integracijo;

Mehanizmi solidarnosti

36. meni, da bi moral biti eden od ciljev skupnega evropskega azilnega sistema vzpostavitev učinkovitih mehanizmov solidarnosti, da se izboljšajo razmere v državah, kjer so tokovi prosilcev za azil največji ter imajo težave pri zagotavljanju primernih pogojev za sprejem, pri obravnavanju prošelj v predpisanih rokih in oblikah ali pri integraciji prosilcev, ki so dobili status beguncev;

37. meni, da solidarnosti ni mogoče omejiti na zagotavljanje finančnih sredstev, in poziva k učinkovitemu izvajanju mehanizmov notranjega preseljevanja in premeščanja na prostovoljni podlagi, kot je predvideno v evropskem paktu o priseljevanju in azilu; meni, da bi to omogočilo upravičencem do mednarodne zaščite, da jih sprejme država članica, ki ni tista, ki jim je to zaščito odobrila;

38. meni, da bi bilo treba preučiti možnost razširitve področja uporabe Direktive 2001/55/ES ⁽¹⁾, da se omogoči sprejem še posebej za določene kategorije oseb, ki potrebujejo mednarodno zaščito za prehodno obdobje, tudi ko ne gre za množični prihod;

39. spodbuja sestavo skupin strokovnjakov na področju azila pod okriljem prihodnjega evropskega urada za podporo prosilcem za azil, ki bi lahko pomagale državam članicam, ki se soočajo z nenadnim in množičnim prihodom prosilcev za azil in tega ne morejo obvladati;

40. poziva Komisijo, naj preuči možnost oblikovanja evropskega mehanizma za prenos mednarodne zaščite – pod nadzorom prihodnjega evropskega urada za podporo prosilcem za azil –, da se beguncem na njihovo zahtevo omogoči gibanje v Evropi in s tem razbremeni nekatere države članice;

41. pozdravlja namen Komisije, da izvede študijo o načinih za izboljšanje finančne solidarnosti v EU, in z veseljem pričakuje predloge, ki bodo pripravljene v zvezi s tem;

42. podpira sporazume o nadzoru meja med nacionalnimi organi, Uradom visokega komisarja Združenih narodov za begunce in nevladnimi organizacijami v EU ter dodelitev sredstev v ta namen iz sklada EU za zunanje meje;

Sodelovanje s tretjimi državami

43. poudarja, da bi moral biti skupni evropski azilni sistem popolnoma usklajen s cilji in dejavnostmi na področju zaščite beguncev v okviru instrumentov EU za sodelovanje z državami v razvoju (kot so Evropski razvojni sklad, instrument za razvojno sodelovanje, evropski sosedski in partnerski instrument ter evropski instrument za demokracijo in človekove pravice) ter sporazumov in partnerstev med EU in državami v razvoju (kot sta sporazum iz Cotonouja in strateško partnerstvo EU-Afrika);

44. soglaša z mnenjem Komisije, da je azil sestavni del razvojnega sodelovanja s tretjimi državami in ne orodje za obvladovanje kriz; ponovno poudarja, da lahko razvojno sodelovanje, zlasti preprečevanje kriz, spremljanje človekovih pravic, preoblikovanje konfliktov in vzpostavljanje miru, služi kot sredstvo za preprečevanje razseljevanja; zato poudarja, da bi moral biti skupni evropski azilni sistem tesno povezan z evropskimi razvojnimi in človekoljubnimi politikami;

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2001/55/ES z dne 20. julija 2001 o najnižjih standardih za dodelitev začasne zaščite v primeru množičnega prihoda razseljenih oseb in o ukrepih za uravnoteženje prizadevanj in posledic za države članice pri sprejemanju takšnih oseb (UL L 212, 7.8.2001, str. 12).

Torek, 10. marca 2009

45. pričakuje ocenjevanje regionalnih programov zaščite, ki bi se moralo izvesti v letu 2009; poudarja, da mora biti razvoj takšnih programov v celoti skladen z nacionalnimi in regionalnimi akcijskimi načrti in tematskim programom o migracijah in azilu v okviru instrumenta razvojnega sodelovanja ter, bolj splošno, ne sme biti nikoli sredstvo za izogibanje odgovornosti držav članic in EU; poziva Komisijo, naj izboljša usklajenost ukrepov, ki jih glede tega izvajajo njene različne službe, da se optimizira sinergija med njimi, ter naj Parlamentu poroča o svojem ukrepanju v zvezi s tem;

46. priznava pomen krepitve sprejemnih zmogljivosti držav prvega azila in oblikovanja programa premeščanja, ki določa skupna merila in mehanizme za usklajevanje, na evropski ravni in v tesnem sodelovanju z Uradom visokega komisarja Združenih narodov za begunce;

47. zahteva tudi, da se oceni ustreznost razpoložljivih sredstev za ukrepe v zvezi s tretjimi državami – na primer zaščita znotraj regije –, zlasti glede na izraženo mnenje Parlamenta, da je treba za te ukrepe zagotoviti dodatna sredstva, ne pa prerazporediti sredstva iz razvojnih skladov;

48. poziva Komisijo, naj spodbuja večje sodelovanje držav članic pri prizadevanjih za ponovno naselitev beguncev po vsem svetu;

49. z velikim zanimanjem se seznanja z zamisljo o uvedbi „postopkov varovanega vstopa“ in odločno spodbuja Komisijo, naj ustrezno preuči posebne postopke za tovrstne ukrepe in njihove praktične posledice;

50. z zanimanjem pričakuje rezultate študije o skupni obravnavi prošenj za azil izven ozemlja EU, ki jo namerava Komisija izvesti v letu 2009, in sviri pred morebitnimi skušnjavami, da bi se odgovornost za sprejem prosilcev za azil in obravnavanje njihovih prošenj prenesla na tretje države ali na Urad visokega komisarja Združenih narodov za begunce;

*

* *

51. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam držav članic, agenciji Frontex in Uradu visokega komisarja Združenih narodov za begunce.

Aksijski načrt Komisije za integriran okvir notranje kontrole

P6_TA(2009)0088

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 10. marca 2009 o akcijskem načrtu Komisije za integriran okvir notranje kontrole (2008/2150(INI))

(2010/C 87 E/04)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Pogodbe ES,
- ob upoštevanju Mnenja Računskega sodišča Evropskih skupnosti št. 2/2004 o modelu enotne revizije (in predlogu za okvir notranje kontrole Skupnosti) ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju Sporočila Komisije z dne 15. junija 2005 o časovnem načrtu za integriran okvir notranje kontrole (KOM(2005)0252),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 17. januarja 2006 o akcijskem načrtu za integriran okvir notranje kontrole (KOM(2006)0009),

⁽¹⁾ UL C 107, 30.4.2004, str. 1.